

Nové divadlo otevřeli ostravští loutkáři muzikálem

Strakonický dudák

v úpravě a režii Vlastimila Pešky

LADISLAV VRCHOVSKÝ

Klasickou českou báchorku Strakonický dudák napsal Josef Kajetán Tyl sice v minulém století, v provedení herců ostravského Divadla loutek v úpravě, režii a hudebním nastudování Vlastimila Pešky j. h. je však nesmírně současná. Tak aktuální je právě dnes mravní imperativ o zhozném vlivu nezdravé touhy po penězích, nadřazených nade vše včetně citu nejvzácnějšího - věrné lidské lásky.

Režisér Peška ostravský soubor hereckých multiinstrumentalistů z Divadla loutek z předchozí spolupráce dobře zná a ví, co od každého může v rovině interpretace požadovat. Sám požaduje ještě více, vždyť představitel dudáka Švandy - Ivo Marták - se musel za půl roku naučit hrát na saxofon (neboť právě

v tento nástroj v Peškově úpravě proměňují lesní víly staré dudy, a dávají mu zároveň kouzelnou moc). Tylův text v Peškově úpravě doznává i dalších změn - například princezna Sulika je stará a ošklivá, darebák Vocilka je vkusně aktualizován v manažera a sekretáře atd. Přestože i přes množství škrtů představení po přestávce poněkud ztrácí tempo, celek, jak jsme u ostravských loutkářů povětšinou uvykli, je skvělou demonstrací všemožných divadelních kouzel, umů a krás.

Nejen práce režiséra, ale i scéna a loutky Tomáše Volkmera hýří tvůrčí invencí a nápady milými dětem i dospělým. Na jevišti za oponou stojí ještě jedno, loutkové, opatřené důmyslným portálem s nejrůznějšími průlezy, tunely, okny a dveřmi. Pod jevištěm zády k divákům sedí malý orchestr (klavír a klávesy, bicí, housle, cello a kontrabas), na nástroje hrají (a skvěle) samotní herci. Činoherní herectví se zde prolíná s loutkářským uměním, tancem a zpěvem, scéna nabízí veselá scénografická kouzla i chvíle tajuplné a čarokrásné mystiky.

Herecké výkony oplývají přiro-

Zleva Ivo Marták jako Švanda dudák, Jiří Sedláček v roli Vocilky, Lenka Čipová jako Dorotka v inscenaci Strakonický dudák na scéně ostravského Divadla loutek.
Foto FRANTIŠEK ŘEZNÍČEK

zeností a věrohodností i ve vypjatých chvílích a někteří představitelé - Ivo Marták v roli Švandy, Jiří Sedláček jako Vocilka či Lenka

Sedláčková v roli Rosavy, polednice, dudákovy matky - zasluhují absolutorium. Premiérou Strakonického dudáka 25. září 1999 sou-

bor ostravského Divadla loutek otevřel brány svého nového divadla na Černé louce způsobem velmi, velmi důstojným.